

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Radegunde regina. Cap[itulum]. Ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Intimanit: promissione sibi sacra: q̄ aurum vel
gemmas repertas eidem concederet: ipse nō
corpus haberet. Eunq; et locum indicasset: et
errato corpore nūlū innenisset: porphyrius
fugit: t̄ hyrene: vocato alio christiano nomine
abundio corpus ad iustinū presbyterū detulit:
qui illud intra corpora hippoliti t̄ aliorum se-
pelinit. Passi sunt autem idibus augusti.

¶ De sancto Hippolito episcopo. Cap. xvii.

Hippolitus episcopus ap̄ylican⁹: clarus tēpore ale-
randri imperatoris: qui vite san-
ctitate plenus t̄ doctrine suauita
te melliflu⁹ plurima in dei ecclē-
sia opuscula condidit: videlicet librū de pascha
composuit. Item in exameron. Item contra mar-
tionem. Item in cantica cantorum. Item in
genesim. In zachariam prophetam. In librum
psalmorum. In esaiā. In danielē. In apocali-
psi. In proverbiis. In ecclesiastice cōmentariis
os edidit. Librum composuit de Saule t̄ phyl-
thonissa. De antichristo. De resurrectione. De
laude dñi saluaroris: t̄ proshomeliō: t̄ plenus
virtutibus in pace quieuit: ut dicit gēnadius li-
bro de viris illustribus.

¶ De sancto Cassiano ep̄o t̄ mar. Cap. xvi.

Cassian⁹ ep̄us passus
est apud ciuitatem forū
sylli sine cor-
nelio a sylla
cornelio duce romanox dictā
que nūc imola nuncupatur.
Hic ḡne pōtſer fuit ciuitas
britonē, que ciuitas est i af-
finibus allemanie posita: qui pegrinatiōis grā
venit ad imoleñ. ciuitate: vbi dū scholas puerō
rum regeret: t̄ x̄m dñm predicaret t̄ p̄secu-
tōis a paganiis tentus questiū est quid artis:
aut qd haberet officij. Respōsumq; est: q̄ pue-
ros litteris erudit̄. Statiq; a p̄secutore quē
spreuerat: per siam addictū est: vt ipsius disci-
puli in magistri sanguine quō vellēt: cū corporis
laceratione seūfrent. Statut⁹ ergo in medium
spoliatus: t̄ post terga ligatus manib⁹. Armati
staq; stili pueri circūstare: ac tabulit illude-
bant magistro: t̄ i capite ipsius fractis tabellis
acutissimis stili mēbra ei⁹ nō cessabat effode-
re. Dulcis staq; vulnerib⁹ dei marr̄ p̄fossus:
vix retrahēs suspīta: humili eos horribilis voce
vt essent virib⁹ fortiores: t̄ eos nos nūtare trans-
scenderent. Sicq; pervenias rotis corporis san-
guis effusus p̄ā aiā conditoris suo cum gloria
tradidit t̄ corona: t̄ sepultus facet in ipsa ciuitate:
qui passus est idibus augusti.

¶ De sancto cassiano p̄sbytero t̄ confes. Cap. xiv.

Septimus

Assian⁹

presbyter de q̄
frater vincēt⁹
t̄ gēnadi⁹ clas-
sū ruit t̄ p̄e honos
rū impatoris: v̄r̄ illustris et
faciūs. Alio noīe dic̄ns io-
hannes heremita. Qui de ec-
clesia cōstāti opositana p̄ he-
reticos efec̄t in massiliā gal-
lic presbyter ordinat⁹: duo cōdidit monasteria
virorū t̄ mulierū: que hodie errant. ¶ Scriptis
multa opuscula ad fidēi nostre exhortationem.
Scriptis enī vīras patrū in egypto degentiū t̄
regulas: que multarū animarū edificationē cō-
tinēt et luculentō sermone nitescūt. Scriptis t̄
res os̄ monachorū necessarias. i. debitū t̄ de
canonica orōne ar̄ḡ psalmodia: q̄ in egypti mo-
nasteriis die noctuq; tenet libros. iii. Institu-
tionū lib. i. De origine qualitate: ac remedio
vīris. p̄t̄ vīris vīt̄ lib. viii. singula singulis ex-
pliās. Dōgesit t̄ collationes cū patrūb⁹ egypti
vīris habitas: videlicet de destinatōne monachū
ac sīde. De districione. De trib⁹ ad servitū
deo vocatōib⁹. De pugna carnis aduersus spi-
ritū: t̄ spūs aduersus carnē. De natura oīm vī-
tiorū. De nece sc̄d̄z. De nobilitate aīc. De prin-
cipib⁹. De qualitate orōnis. De p̄fēc̄is. De ca-
stitate. De p̄ecatione dei. De sc̄lētia spūali. De
diuinis charismatib⁹. De amicitia. De diffinien-
do: vel nō diffinendo. De trib⁹ antiquis gene-
rib⁹ monachorū: t̄ quarto nuper exorto. De si-
de cenobite t̄ heremite. De satisfactōe penitē-
tie. De remissōe quīquagesime. De nocturnis
illusionib⁹. De eo qd̄ dicit apl̄s. Nō emi quod
volo facio bonū: sed qd̄ nolo malū hoc ago. De
mortificatiōe: ad extremū rogar⁹ a leone archi-
diacono postmodū romano ep̄o: aduersus nesto-
riū de incarnatione dñi. vii. cōdidit libros: in
quibus apud massiliā scribendi: t̄ vīte terminū
dedit. Imperantib⁹ theodosio t̄ valētano.
¶ De sancta Radegunde regina. Cap. x.

Adēgūdis regina

nītigori nobilissima clotharii
regis francorū vīto: claruit an-
no. xx. iustini imperatoris: vt
ait sigiberrus. Nec natiōe bar-
bara patre rege berēgario no-
mine progenita: dū regio sua frācis esse depos-
pulata: de patria sua in galliam in predam ab-
ducta: veniens in sortem Clotharii ob nimiam
speciositatem ab eo in cōlūgem duc̄ta est. Que-
ramen deo potius q̄ regi seruilebar teūnijs: vis
delicet elemosynis et orationib⁹ vacans: car-
nem cīcīcio domans: desuper regalib⁹ indue-
batur. ¶ Adhuc in palatio regis consistens:
dū in prīma villa per pomerium ambula-

De sanctis in mēse augusti occurrentibus Folio, exxij.

ret: et audisset voces compeditoriū eius misericordiam implorantium; pro ipsis in orationem se dedit: et contritis compeditibus illico omnes absoluist. Dum autē frater regis in bello occisus esset: ille ex hoc motus uxori dudū postulatam et oratā petitionē cōcessit: q. s. deo libere servire posset. Que veniens ad sanctū medardum nouionem. epm: ab eo cōsecratam in xp̄is pōsam: et pictavīs monasterio cōstrucro: ordinatē rege clochario ibidē se inclusit: oībus suis pauperibus tradicis: multisq; inibi sororibus congregatis: earum abatissā facta cum eisdem ancillis xp̄i in sanctitate vīte poīles solis diuinis insitibat: pauperes quotidie recreas: et carnē penitentia dira castigans. Multis quoq; miraculis claruit. Nam mulierem a diabolo obsessam solo imperio i xp̄i nomine liberavit: qui cum flitu ventris ea in ecclesiā pauimēto distēra egressus est. Arborēm lauri de aliquo loco euīsam et in oro suo pro solario transplanta tam: dum aruisset: oīno ad vitam et vīditatem reuocauit. Infantulā ynam ex monachabus nuper defunctam in cellula sua reclusam dudū super corpus orans cū lachrymis a mortuis suscitauit. Cū imperator iustinius eidē per nūcios suos partē ligni crucis dñice auro contescram destinasset: illiq; redēuntis in mari naufragia patenterunt: sanctā inuocantes reginā: columbā terrī circa nauē volante conspiciūt. Eius duz vñus ex cauda tres pennas auerteret: et in mare mīsser: tranquillitas mox subsecuta est. Tribunus quidam nomine dombeuuus guttūs prefocationem patiēs: die quo sancta migrantia a carne: vidit in extasi reginā radegūdem ad se vensemēt et eadem hora se de corpore exisse nūciantem: eumq; admōnentem: ut ecclesiām sancti martini in loco sibi ostensō edificet et derentos relaxet: et sic sanitatem recipiet. Qui polb̄y hec promisit ad se rediqt: se q; sanatum reperiens: diem horamq; notauit: et inuenit sanctam a seculo tunc migrasse: vnde mox dimisiſs. Ixvij. detentis in vinculis ecclesiām sancti martini in loco ubi nūc est de proprio edificauit. Quienit in pace sancta rade gundis idibus augusti in suo cenobio pietas tumulata.

De sancto helia propheta. Cap. lxi.

Elias pro-
phetē de galaad o-
riginē trahēs: cui
tamē nomē patris
in scriptura nō habef: nou ſolū
ecclesiastici. Ixvij. cap. in-
ter patres antiqui tuis glo-
riosus cōmendat: sed etiā ab
i pō salvatore in aliqua euāge
in parte magnificatur. Qui
tempore achab regis israel et ioram filii eius

in israel claruit: nō ſolum insignis pp̄hetic grāta: ſed etiā excellenti miraculoū gloria: que a xvij. capi. terrī libri regū vſq; ad iōm quartū cōmemorant. Cum enim achab rex iſl ad inſtantiam impie coniugis iezabelis omnē israel adeo p̄uaricare et baal adorare feciſſet: ad preces helie pp̄hete in uitione tantū ſceleris: di- minus clausit celū: nec dedit pluia ſup terraz annis tribus et mēſibus ſer: ppter quod famē et sterilitas magna fuſt per vniuersum regnum israel. Helias autē ex precepto dñi latuit in tor- rente carib⁹ iuxta iordanē: vbi corū deferebat ei panes et carnes manē et vſpere et bibebat de torcente donec ſiccaret. Poſtea hō veniens in ſareptam fidoniorū que eſt inter tyru et fidonem. vīb⁹ modica: vīdū multerē vīduā colligente ligna. Ad qnam cum periſſet modicū agne ad bibendum: et illa pergeret ut afferret: pertie et bucliam pantis ad edendum. Lunc illa dice- ret ſe non habere nūl modicū farine in hydria quantum eſt pugillus et parum olei in lechtio. Būſſit helias ſibi fieri ſubcinericium panez de iſpa farina: promittēs per nomen domini: quia nec farina nec oleum deliceret vſq; ad tempus fertilitatis. Et ſicut ipſe prediçerat ſic facrum eſt. Deinde cū filius vīdue iſpū apud quam helias cōmanebat defunctus eſſet. Helias pue- ru mortuū ſuper lectulū ſuum poſuit: et oratione facta eum a mortuis uſcitauit. Hūc tra- dunt hebrei uifissē ionam prophetam: ſicut di- ctim eſt ſupra in gestis Ione prophetē. vi. kaſten. februarij. Tunc iezabel regina omnes pro- phetas domini quos inuenire potuit: occidiſ mandauit. Abdias hō procurator dom⁹ achab abſcondit in ſpelunca cētū viros prophetas: et paur eos pane et aqua: propter quod poſtmo- dum ſpiritu prophetico dotarus eſt. De quo ſu- pra actum eſt in gestis eius nono kalen. Ianua- ri. Poſtre annos et dimidium sterilitatis et famis helias prophetā qui vſq; tunc latuerat: achab regi israel ſe ostendit: dom⁹ ipſe rex propter sterilitatem quereret pabula equis ſuſit: et nō inuenire: uicrepauitq; eum prophetā q; do- minum reliquissit: deos gentium ſequeretur et colerer. Deinde horatu eius ad imperiu regis congregatis multitudine populi et occiſi gentis et quinquaginta prophetis baal in mon- te carmeli. Helias ad populum ait: ne in duas partes clandicarent: ſed aut dominū deum pā- trum ſuorum: aut baal ſequerentur: dc dītq; eis optionem talem: ut duo boves educerent: quos- rum vñus daretur prophetis baal: et alius ſibi ſoli: et vnaqueq; pars bouem ſuū ſuſtā con- cilium ſuper ligna poneretur: igne non ſuppoſito: et inuocaret deum ſuum: et qui exaudiret igne dato de ſublimi: ipſe eſſet verus deus. Placuitq; propositio populo. Lūq; ſacerdotes baal feciſſent quod diterat helias inuocantes baal a manē vſq; ad meridiem tranſiliebant